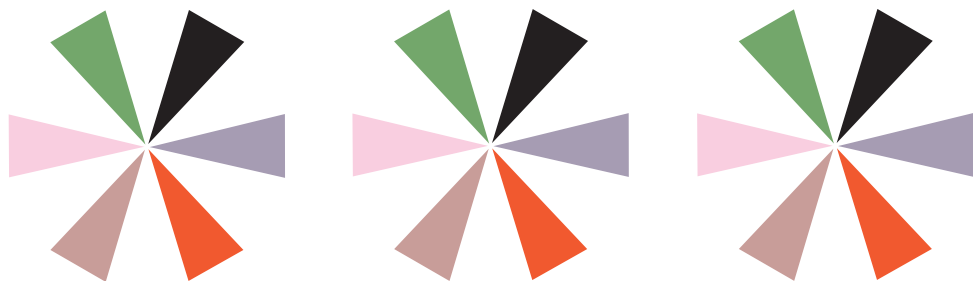

ČTVRTLETNÍK NADĚJE ZLÍN

BŘEZEN 2020, ROČNÍK 11, ČÍSLO 1

*NADĚJE TŘICETILETÁ

Milé čtenářky a čtenáři,

původně jsem vážně nechtěla psát o koronaviru, ale co naplat, když tolik vstoupil do našich životů a naší práce. Možná, že než se tento čtvrtletník dostane do vašich rukou, bude situace jiná. Jedno je jisté – najednou si uvědomujeme, bez čeho se neobejdeme.

Myslím tím přátelské vztahy s lidmi, kteří chtějí pomoci. Obětavost těch, jejichž profese jim neumožňuje příliš se bát sám o sebe. Ohleduplnost a vzájemné pochopení. Klid a vyzařující vyrovnanost některých kolegů a kolegyně, kteří podpírají ty bázlivější. Až to přejde, a já doufám, že přejde, vyjdeme z krize silnější a zkušenější.

Moc děkuju svým spolupracovníkům ve zlínské NADĚJI za společnou a silnou energii, díky které to zvládneme.

*Kateřina Pivoňková
oblastní ředitelka*

PODĚKOVÁNÍ PATŘÍ VŠEM

Druhý Adventní koncert České televize patřil nám. Rádi jsme divákům představili život s demencí a služby, které poskytujeme. Těší nás, že naše motto „*Na život s demencí nemá nikdo zůstat sám*“ bylo do posledního písmena pochopeno vámi, kteří jste přispěli na konto adventních koncertů. Na začátku dubna proběhne na Kavčích horách

rozdělení konta Adventních koncertů České televize. Moc děkujeme, že díky vám můžeme dokončit zařízení druhého denního stacionáře pro lidi s demencí na ulici Zelinova na Jižních Svazích a uděláme patřičnou propagaci Kontaktnímu místu České alzheimerovské společnosti. Zlíňáci, děláme to pro vás!

ZAČÁTEK ROKU VE VITKU

Zima a začátek roku bývá v našem nízkoprahovém klubu pro děti a mládež již tradičně ve znamení větší návštěvnosti. Letos se nám opravdu „rozjel“ ping pong, který baví snad úplně všechny bez rozdílu věku nebo pohlaví.

Noví klienti projevili po delší době zájem o bubnování, tak u nás bývá ve středu večer pěkně veselo.

Velice různorodá skupina klientů také projevila zájem o vyrábění valentýnek na svátek zamilovaných. Materiálu máme na výběr hodně a tak má každý opravdovou svobodu ve volbě techniky, kterou by chtěl použít, nebo se naučit.

Květa Smrčková

PŘEDSTAVENÍ

JITKA CHLUPOVÁ, SOCIÁLNÍ PRACOVNICE

Jmenuji se Jitka Chlupová, od září 2019 pracuji v Domu pokojného stáří ve Zlíně jako sociální pracovnice. V předchozím zaměstnání jsem působila téměř 18 let ve státní správě na různých pracovních pozicích, nejdéle jako pracovnice pro náhradní rodinnou péči. Práce s dětmi, které nemohou z různých důvodů vyrůstat se svými rodiči, mne dlouho bavila a naplňovala, nicméně po mnoha letech jsem pocítila potřebu změny. Mojí hlavní náplní práce nyní je kontakt se zájemci o služby našeho zařízení. Potkám tak spoustu zajímavých lidí s různými životními příběhy a těší mě, že jim mohu být nápomocna radou, doporučením dalších služeb, vyslechnutím a vzájemnou komunikací v jejich jakkoliv nepříznivé životní situaci.

Svůj volný čas trávím převážně s rodinou, kdy společně o víkendech vyrážíme pěšky nebo na kolech do přírody, na různé výlety nebo jen tak posedíme s přáteli na zahradě, třeba u špekáčku. Energii dobijím aktivním pohybem, na sluníčku a poslechem dobré hudby. Nad mým mottem jsem přemýšlela, ale mění se mi každý den jak počasí...

Těším se na spolupráci třeba i s vámi!

MÁME NUTRIČNÍHO TERAPEUTA

V zařízeních sociální péče zatím není úplně běžnou součástí týmu. Proto jsme rádi, že od listopadu 2019 je mezi námi Michaela Hrbáčková, nutriční terapeutka. Proč je nutriční péče potřeba? Jakými zvláštnostmi se vyznačuje výživa seniorů?

Odpověděla Michaela, usměvavá žena, které neřekne nikdo jinak než Míša; odbornice ve svém oboru.

„Výživa seniorů často souvisí s jejich zdravotním stavem. Lidem ve stáří většinou chybí určité látky, které nemohou dostatečně vstřebat nebo kterých nejsou schopni sníst potřebné množství. Proto jsou nároky na kvalitní a nutričně hodnotnou stravu v tomto věku obzvláště vysoké.“

Navrhuji vyváženou stravu klientům Domu pokojného stáří a tvořím jídelníček. Toto si většinou lidé představí jako moji práci. Ale je to jen malá část, která je nejméně vidět a o kterou je největší zájem. Musím mít přehled o všech klientech a nejvíce cílit na ty, kteří mají s výživou nějaký problém – dodržují dietu, nezvládají běžnou stravu, z nějakého důvodu hubnou anebo mají nějaký zdravotní pro-

blém výživou ovlivnitelný. Dostane-li klient na talíři jídlo, které je schopen sníst, chutná mu a zároveň je prospěšné jeho zdraví a kondici, není to jen moje zásluha. Úzce spolupracuji s lidmi více profesí, kteří spolu musí umět komunikovat a vidět společný cíl. Doufám, že se podaří vytvořit takový dobře fungující tým, z kterého budou mít naši klienti prospěch.“

ZMĚNY V DENNÍM STACIONÁŘI

Na začátku ledna jsme všichni obdrželi od Lucie Brhlové, se kterou jste se mohli setkávat v denním stacionáři pro lidi s demencí, tento e-mail.

Drahé kolegyně a kolego,

přeji vám všechno dobré. Ať prospíváte ve zdraví, ať ve vašich rodinách vládne pokoj a moudrost vám pomůže při všech životních rozhodnutích. Dnes odcházím na mateřskou. Od zítřka má tento mail na starosti už jen Jana. Děkuji za veškerou spolupráci. Vzpomínám v dobrém. Bylo mi ctí.

Ať se daří!

Lucie

Lucie se stala maminkou, má synka Jana.

Denní stacionáře pro osoby s demencí a jednání se zájemci má nyní na starosti Jana Chovancová na stávajícím e-mailu ds.zlin@nadeje.cz i na osobním jana.chovancova@nadeje.cz a na mobilním čísle +420 603 281 676.

TROJROZHOVOR

Všechny tři jsou v NADĚJI už 10 let. Jsou úplně jiné, mají různé pracovní pozice i prostředí a různý naturel, ale každá přináší své práci stejnou věc: to nejlepší ze sebe.

JITKA SLOVÁKOVÁ, vedoucí chráněného bydlení, která má klienty „pod kůží“, tráví s nimi hodně volného času a je jim nejen kamarádkou, ale mnohdy i mámou a tátou.

URŠULA KLIMSZOVÁ, sociální pracovníce, školitelka, která na sobě neustále maká, studuje a je plná vizí.

ZUZANA ŠLÚCHOVÁ, fundraiserka, „milovnice módy, kabelek zvlášť“, zhmotnila svoji zálibu do Kabelkového VELEtrhu, (charitativní akce, která se prosadila nejen v NADĚJI, ale i v jiných

organizacích v republice). Píše grantové žádosti s nadějí, že uspějí.

Co tě nejvíc baví na tvé práci?

J: Nejvíc mne baví ta rozmanitost, každý den je jiný.

U: Nejvíc to, že i po deseti letech mne věci udivují, někdy jsou to situace typu „to nevymyslíš“, nejsi na vše, co se stane, připraven.

Z: Různorodost.

Můžete porovnat chráněné bydlení, sociálně terapeutické dílny a fundraising před 10 lety a dnes?

J: Před deseti léty bylo deset klientů, nyní pětadvacet. Jeden objekt, teď více objektů. Více zodpovědnosti za své jednání je na klientech, více samo-

statnosti, předtím byli přespříliš „opečovávaní“.

U: To co se změnilo nejvíce a to i v dílnách i v chráněném bydlení, je přístup ke klientům. Předtím byli vnímání více jako velké děti. Teď víme, že jsou to dospělé osoby se všemi právy i povinnostmi. Snažíme se to mít na paměti i v situacích, kdy vymyslí něco, co se nám nelíbí nebo nezdá rozumné.

Z: Stejně jako se vyvíjí společnost, svůj vývoj má neziskový sektor a oblast fundraisingu. Slovo fundraiser už nezní tak exoticky, v oblasti dárcovství je mnohem větší konkurence a zároveň stoupá ochota lidí páchat dobro. Češi umí pomáhat a myslím, že ve věci darování nejsou naivní a zároveň přestávají posuzovat „ten si pomoc zaslouží, ale ten už tolik ne, protože a proto ...“. Dárci zapojují rozum i cit, a to je skvělé. Obrovskou radost mám ze stírání stigmatu bezdomovectví. „Domovec“ za nánosem prachu z ulic a oparu z laciných cigaret a vína, už zase vidí člověka a i jemu podá pomocnou ruku. V tomto mají největší zásluhu lidé z nezisku.

Máš vize, které si přeješ, aby byly splněny?

J: Má vize je taková, že klienti nastoupí do chráněného bydlení, naučí se potřebné dovednosti a znalosti a přestoupí na samostatnější bydlení, popřípadě městský byt. Budou součástí naší společnosti.

U: Přála bych si, abychom byli všichni tolerantnější. Ke klientům, k sobě navzájem, ke všem. Každý je jiný a to je přece v pořádku a fajn.

Z: U mě jde spíš o přání, o sny. Neziskovkám přeji, aby si je nebral zbytečně kde kdo „do huby“!

Jsou dny, kdy chceš se vším praštit a odejít „středem“?

J: Některé porady mne rozvášní, ale pak se vše s rozumem vyřeší a zůstávám. Těchto dnů naštěstí moc není.

U: Moc jich není, ale stane se. Ale ... no asi ne nebo jo?

Z: I takové dny jsou.

Co pro tebe znamená naděje s malým „n“?

J: Naděje umírá poslední, motto mého života plného optimismu. Přeji všem iv těchto chvílích, aby byli a žili v naději.

U: Naděje je oporou ve zlých časech, ale všem nám přeji, aby nebylo tak zle, že nám zbude už jen naděje.

Z: ... velký dar, protože ji má každý z nás od prvního nadechnutí, do posledního výdechu.

*Jana Škývarová
a Michal Křížka*

NADĚJE TŘICETILETÁ ANEB VŠE ZAČALO POLÉVKOU...

Znáte historii NADĚJE? NE? Pak nepochopíte dárkové předměty vytvořené k jejímu výročí.

NADĚJE vznikla jako jedna z prvních neziskových organizací v roce 1990 zcela spontánně. Do tehdejšího „polis-topadového“ Československa začaly přicházet větší skupiny uprchlíků z Rumunska. V horkém létě zůstávaly na pražských nádražích desítky lidí. Naši zakladatelé Vlastimila a Ilja Hradečtí těmto lidem přinesli první hrnec polévky a pár kusů oblečení. Od pomoci uprchlíkům se služby postupně rozšiřovaly pro další skupiny potřebných lidí. Z počátečního nadšení několika jednotlivců vyrostla bez finanční pomoci ze zahraničí nezisková orga-

nizace, která dnes působí na celém území České republiky. Máme 23 poboček a zaměřujeme se na pomoc v pěti oblastech: pro lidi ve stáří, lidi s handicapem, lidi bez domova, ohrožené rodiny a ohrožené děti a mládež.

Nápad „polévka stála na počátku, bylo by hezké, kdyby se stala symbolem i po 30-ti letech“ nás vedl k výrobě dvou dárkových předmětů - polévkové lžice s nápisem „NADĚJE na dobrý život“ a balení zavářky do polévky, písmenek s nápisem „Začalo to polévkou“. Oba tyto předměty budou k dispozici na našich střediscích. Věříme, že se vám zalíbí a budete mít chuť nejen na polévku, ale potěšit sebe nebo své blízké těmito maličkostmi.

NADĚJE je třicetiletá, slavte s ní!

Jana Škývarová

PLETLI JSTE S NÁMI

12 účastníků, 24 upletených košíků a splněný sen Evy Vaňharové, vedoucí košíkářské dílny. Chtěla uspořádat "něco" pro veřejnost, což se jí splnilo. Navíc dokázala klienty sociálně terapeutické dílny dostat do role lektorů. Bylo hezké, jak hned druhý den psali účastnice pochvalné řádky. Volala jsem Evě, abych se dozvěděla pár vět i od ní. *„Byla jsem neskutečně unavená. Bylo to náročné, příště určitě uspořádáme kurz s menším počtem účastníků. Ale rozhodně se těším na příště.“*

Těšte se! A věřte, že i ostatní dílny nezůstanou pozadu a uspořádají pro vás setkání nad učením se něčeho nového!

Za krásné zpětné vazby děkujeme účastnicím kurzu.

"Bylo to super, jsem spokojená a šla bych klidně zase. Těším se na příště. S klienty byla legrace, když se na nás dívali a bylo vidět, že by to nejraději upletli za nás. Všichni byli moc milí a ochotní pomoci. Byla to příjemná

změna oproti kurzům s jedním lektorem." Pavlína

„Já též moc děkuji za příjemně strávený čas, možnost vyzkoušet si něco nového, precizní přípravu a především obdivuhodnou trpělivost i ochotu v průběhu celého kurzu! Už mám usušeno i ostříháno a jsem nadšená z výsledku!“ Lucie

A protože Evička Vaňharová byla na workshop připravena opravdu dobře, měla dokonce i napečenou bábovku, která u účastníků měla velký úspěch, přikládáme recept!

Jana Škývarová

TVAROHOVÁ BÁBOVKA „Z KOŠÍKŮ“

2 hrníčky polohrubé mouky, 1 hrnek krupicového cukru, 1 balíček pudinkového prášku s vanilkovou příchutí, 1 prášek do pečiva, 1 hrnek mléka, ½ hrnku oleje, 1 vanička tvarohu, 2 vejce

Všechno promícháme, vložíme do dobře vymazané a vysypané bábovkové formy a zvolna pečeme. TIP od Evičky – vysypávám kokosem a občas přidávám i oblíbenou tyčinku Margot.

CHTĚJÍ STEJNÝ ŽIVOT JAKO JEJICH VRSTEVNÍCI

Od začátku roku 2020 poskytujeme novou terénní službu s názvem sociální rehabilitace. Proč jsme ji zřídili a o co usiluje Marie Zachová a Radmila Janíková, pracovnice, které mají kancelář na ulici Kvítková 4703?

Sociální rehabilitace je tu proto, aby umožnila lidem s mentálním postižením žít stejný život, jako mají jejich vrstevníci. Spousta našich klientů si často přeje bydlet samostatně, chodit do práce, trávit čas s přáteli, starat se sami o sebe. Kvůli svému postižení toho nemohou dosáhnout. S těmito i jinými přáními pak oslovují nás. Společně se domlouváme, jak bychom mohli konkrétnímu člověku pomoci. Zhodnotíme, jestli je pro něj sociální rehabilitace vhodná a pomáháme mu s realizováním jeho požadavků. S klientem se scházíme u něj doma

nebo na dohodnutém místě, učíme ho, jak se starat o domácnost, jak hospodařit s penězi, pracovat na počítači, ovládat mobilní telefon a spoustu dalších věcí. Můžeme dopomoci najít práci, doprovázet do ní a pomáhat se zapracováním. Pomáháme zorganizovat setkání s přáteli nebo rodinou, věnovat se svým koníčkům nebo najít dobrovolníka, který by s klientem trávil volný čas. Důležité pro nás je, aby klient především rozhodoval sám za sebe a naučil se pozitivně ovlivňovat svůj život. Lidé s postižením, nebo spíše jejich okolí, mají často zažitě, že něco nejde. Naším přáním a úkolem je motivovat a inspirovat klienta tak, aby zjistil, co udělat pro to, aby to šlo.

Marie Zachová

RECY VĚCI Z PAPIŘU

V průběhu loňského roku jsme se zamýšleli nad tím, zda bychom mohli klientům sociálně terapeutických dílen nabídnout novou pracovní činnost. Uzrála myšlenka spojená s recyklací papíru. Ze starého vyrobit něco nového bylo velice lákavé, byla to velká výzva. Pomalu se začal rozjíždět projekt, který byl pro nás zcela nový. Zjišťovali jsme, co všechno je pro novou dílnu potřeba, a jak se vlastně papír vyrábí. Díky partnerství se společností Kuraray, jsme mohli nakoupit všechno potřebné - síta, vany, mixér a zúčastnit se školení o výrobě papíru. Spolu s klienty jsme začali vyrábět první archy papíru a ladit nejlepší postup. Všichni jsme byli začátečníci. Dále jsme se pustili do papírových rybiček se semínky, ze kterých nám zanedlouho vyklíčila řeřicha. Postupem času jsme navázali velice příjemnou spolupráci se zástupci Z-studia, tiskárny, která nám přislíbila dodávání odřezů papíru.

ru. Díky nim budou mít naše výrobky tu správnou hodnotu. V hlavě máme velkou spoustu nápadů, které snad brzy najdete na pultech našich sociálně terapeutických dílen. Věříme, že vám udělají radost.

Děkujeme společnosti Kuraray, která dala vzniknout naší papírenské dílně a udělala tím klientům velkou radost!

Veronika Saňáková

SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÉ DÍLNY POMOHOU SE VZDĚLÁVÁNÍM

Nadpis je možná malinko zavádějící, ale věřte, že není daleko od pravdy! Jedna z online marketingových společností nás oslovila, zda bychom se v rámci dílenské činnosti nezapojili do balení ponožek Moilo. Tyto ponožky nejsou zajímavé jen tím, že 7 barevných párů v balení tvoří barvu duhy, ale přesahují rámec obyčejných ponožek, které každý z nás denně nosí. Výtěžek z jejich prodeje poputuje na dobročinné účely. Jedno prodané balení zajistí měsíční bezplatnou výuku pro jedno dítě v Kambodži, Myanmaru a Nepálu.

Jak to všechno funguje? Zmíněná společnost spolupracuje s charitativní organizací, která se zaměřuje na nejchudší oblasti ve výše jmenovaných zemích. Organizace trénuje lektory, aby byli schopni učit děti jejich mateřský jazyk, číst, psát a počítat. Mimo to staví školní budovy, pořízují potřebné učebnice a materiály. Hlavním posláním je díky

vzdělání omezovat dětskou práci, manželství v nezletilosti či brzké otěhotnění. Klienti sociálně terapeutických dílen ve spolupráci s pracovníky nejprve poskládají krabici, do níž dle požadavků vedle sebe naskládají barevné páry ponožek v barvě duhy, navléknou na ni rukáv a dílo je hotovo. Několik zručných klientů se ihned chopilo příležitosti a za asistence pracovníků se směle dalo do balení. Jsme rádi, že máme možnost zapojit se do něčeho tak prospěšného a děkujeme, že nám společnost dala důvěru. Moc si toho vážíme.

Michal Křížka

POMOC, CO SE NOSÍ

Naše milovnice kabelek!

Děkujeme, že pro nás sbíráte kabelky, že máte o Kabelkový VELE-trh zájem. Z nařízení vlády musíme Kabelkový veletrh v termínu 6. 4. 2020 zrušit.

Ale nezoufejte! Hned jak začnou vhodné podmínky pro akce tohoto typu, vyhlásíme nový termín! Všechno bude, i aukce!

V těchto dnech je "pomoc co se nosí" naprosto jiná. Šijeme a nosíme roušky. V sociálně terapeutických dílnách trávíme čas nad šicími stroji a zásobujeme nejen Dům pokojného stáří, ale také společnosti, které v dobrých časech "zásobují" nás, jsou našimi milými partnery, přáteli NADĚJE.

Apelujeme na vás! Nestyd'te se za roušky! Ochráníte sebe i druhé před virem, ale třeba i před špatnou náladou...zaměřte se na ty krásné vzory... Hledejme na každém dni to hezké!

Jana Škývarová

ZE SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÝCH DÍLEN A CHRÁNĚNÉHO BYDLENÍ

KABELKOVÝ VELETRH

POMOC,
CO SE NOSÍ

SBĚRNÁ MÍSTA VE ZLÍNĚ

NADĚJE ZLÍN / Okružní 5550

TKALCOVNA NADĚJE / Na Honech I/5540, Jižní Svahy

SVÍČKÁRNA NADĚJE / Díly IV/3692

KOŽENÁ GALANTERIE LUKA / nám. Míru

UNITED COLORS OF BENETTON / Sadová

14 | 15 BAŤŮV INSTITUT / recepce budovy 15

KVĚTINY HALKA ADAMOVÁ / Školní

FAMILY POINT / Klub 204

UNIVERZITA T. BATI ZLÍN / budova rektorátu

KRAJSKÁ NEMOCNICE T. BATI / Knihovna

KRAJSKÁ HYGIENICKÁ STANICE / 4. patro

ZLÍNSKÝ DENÍK / Zárámí

MĚSTSKÁ KNIHOVNA SLUŠOVICE

VÝTĚŽEK VYUŽIJEME NA NÁKUP ANTIDEKUBITNÍCH
MATRACÍ A SPECIÁLNÍHO NÁDOBÍ PRO SENIORY A LIDI
S DEMENCÍ V DOMĚ POKOJNÉHO STÁŘÍ NADĚJE ZLÍN.

*NADĚJE

ZLÍNSKÝ
deník

radio
Zlín

NADĚJE, POBOČKA ZLÍN

OKRUŽNÍ 5550, ZLÍN 760 05, TEL. 575 758 131
ZLIN@NADEJE.CZ, WWW.NADEJE.CZ

URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU. NEPRODEJNÉ.